

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдията НЕНО НЕНОВСКИ

по определение на Конституционния съд от 13.10.1992 г.
по к.д. № 27/92 г.

С определението си Конституционният съд остави без уважение молбата за конституиране на парламентарните групи като заинтересовани страни по делото. Основанието на съда е в това, че "не се касае до вътрешнопарламентарни отношения, а за отношения между Парламент и Правителство". Същото основание е възприето и в определение от 29 септември 1992 година по к.д. № 25/92 г. По този начин съдът установява или е на път да установи практическо правило на конституционния процес в смисъл, че парламентарните групи могат да бъдат конституирани като страни по конституционни дела, само когато предмет на делото са вътрешноорганизационни въпроси на парламента. Те, следователно, не могат да бъдат такива страни, когато делото се отнася до взаимоотношения на парламента с други институции и лица.

Застъпеното разбиране не намира опора в Конституцията и в Закона за Конституционния съд, от които и в случая трябва да се ръководи съдът.

Юридическият статус на парламентарните групи се определя и от Конституцията, а не само от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание. Той не се изчерпва с права и задължения, свързани изключително с въпроси на вътрешната организация и вътрешния живот на парламента. По силата на чл. 99 от Конституцията парламентарните групи са субекти на конституционни правоотношения по определянето на министър председател. Очевидно е, че предмет на тези правоотношения (другата им страна е президентът) не са вътрешноорганизационни въпроси на парламента (или по общо вътрешнопарламентарни въпроси). За това напълно основателно е по конституционни дела, свързани с проце-

дурата по определяне на Министър-председателя и състава на Министерския съвет (чл. 99 от Конституцията), парламентарните групи да могат да бъдат конституирани като заинтересовани страни. Интересът на парламентарните групи в такива случаи би бил безпорен. Не би могла да се изключи по категоричен начин възможността за участие на парламентарни групи като заинтересовани страни и по други производства пред Конституционният съд.

Правилото, според което парламентарни групи могат да бъдат конституирани като заинтересовани страни по конституционни дела само в случаите, когато предметът на делото са вътрешноорганизационни (вътрешнопарламентарни) въпроси на Народното събрание, не е в съответствие с основната задача на конституционното правосъдие – да осигури върховенството на Конституцията. Такова правило на практиката на Конституционният съд не би трябвало да се утвърждава.